

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 589/2015/6. szám

A Kúria a dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. március 10. napján kelt 13.K.34.137/2014/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.34.137/2014/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A mongol állampolgárságú felperes tartózkodási engedély átvételére jogosító vízummal 2012. december 11-én érkezett Magyarországra. Számára keresőtevékenység folytatása céljára 2013. november 15-ig érvényes tartózkodási engedély került kiállításra. A felperes a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránt 2013. október 15-én kérelmet nyújtott be az alpereshez.

Az alperes 2014. május 30-án meghozott 106-T-3032/19/2014. számú határozatával helybenhagyta a kérelmet elutasító, az alperest Mongólia területére kiutasító elsőfokú határozatot. Határozata indokolásából kitűnik, hogy a felperes kérelmének beadásakor egy gazdálkodó szervezetnél rakodómunkás volt. 2014. február 26-án a felperes betéti társaságot alapított felperesnél feleségével, mely betéti társaságnak ügyvezetője is volt, mintegy bruttó 200.000

forintos havi jövedelemmel, ami nettó 117.900 forintnak felelt meg. E három fő: a maga, házastársa és gyermeke létminimumát, a 206.304 forintot nem érte el. A betéti társaságnak nem volt három alkalmazottja, és jövedelmezősége sem volt igazolható. Az alperes határozatát a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Kormányrendelet 59. § (2) bekezdésének a) és b) pontjára alapította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be keresetet, kérve annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy olyan adózási szabályok alá jelentkezett be, melyekből kitűnően havonta 350.000 forint jövedelemmel rendelkezik. A bejelentkezését az új adózási rendszerrel igazolta.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperes határozatát a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelése alapján hozta, mely mérlegelésben kifejtett okokkal a bíróság egyetértett, azokat osztotta, és helytállónak tartotta az alperes így hozott határozatát.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezésével az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy megfelelően valószínűsítette, miszerint olyan bevétellel rendelkezik, mely magyarországi megélhetését biztosítja. Az alperes nem tisztázta megfelelően a határozata meghozatala előtt a tényállást, minden rá nézve kedvező adatot figyelembe kellett volna venni, amely ügyében nem történt meg. Jogszabálysértésként a Pp. 339. §-ára hivatkozott.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúriának arról kellett döntést hozni, hogy az alperes a felperes kérelmében közölt adatok figyelembevételével hozott határozata a jogszabályoknak megfelelt-e.

Helyes döntést hozott a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, amikor a felperes keresetét elutasította. A Vhr. 59. § (2) bekezdése szerint a beutazási és tartózkodási cél akkor tekinthető igazoltnak, ha a gazdasági társaság, szövetkezet vagy egyéb - jövedelemszerzési céllal létrejött - jogi személy legalább hat hónapja folyamatosan, megszakítás nélkül jogszerűen legalább három magyar állampolgárt vagy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyt foglalkoztat teljes munkaidőben, vagy a kérelmező harmadik országbeli állampolgár tartózkodása Magyarország területén a gazdasági társaság működése szempontjából elengedhetetlen, és a kérelemhez csatolt üzleti terv alapján

valószínűsíthető, hogy a gazdasági társaság a kérelmező megélhetését is biztosító bevételt fog elérni.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság szerint az alperes a rendelkezésére álló bizonyítékokat megfelelően mérlegelve jutott arra a következtetésre, hogy a gazdasági társaság a kérelmező megélhetését a kérelemhez csatolt üzleti terv alapján biztosítani nem fogja tudni. Azok a körülmények, melyek utóbb felmerültek a felperes jövedelmével kapcsolatban, nem képezték a jelen eljárás tárgyát, az alperesnek ugyanis a kérelemben körülírtak figyelembevételével kellett meghozni döntését. A felperes keresőtevékenység folytatására kért tartózkodási engedélyt, amit az általa megjelölt és igazolt keresőtevékenységére tekintettel korábban megkapott. Most más kereső tevékenysége van a felperesnek, amire szintén kell engedélyt kérnie. Az engedélykérés alapjaként nem elegendő megjelölni egyszeri rövid időre szóló bevételt, mert egy hónapi bevétel nem igazolja azt a felperesi állítást, hogy egész évben olyan jövedelemmel rendelkezik, mely megélhetését biztosítja. A megélhetés biztosítását a felperesnek valószínűsítania kell, mely mint az alperes határozatában helytállóan mutatott rá, nem történt meg, így a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság helyes döntést hozott, amikor az alperes határozatának jogszerűsége felől döntött.

Megjegyzi a Kúria, hogy amennyiben a felperes olyan új körülményekkel áll elő tartózkodási engedély kérelmezése céljából, melyek jelentősen különböznek az előző kérelmében foglaltaktól, ennek a kérelmének a tárgyában új eljárásban kell majd adott esetben határozatot hozni. Jelen ügyre ennek a kérdésnek az eldöntése nem tartozik, mert az időközi változások nem képezték az eljárás egészének a tárgyát.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítélet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeit.

Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. november 17.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró